

— Τὸ ἴδιο ἀνάστημα... μὲ ποῖον; ἠρώτησεν ὁ Λαυρέντιος.

— Μπα! ἔμπορῶ νὰ σοῦ τὸ εἰπῶ... μὲ τὸν Δακολάρ.

— Ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ Δακολάρ; Εἶπες καὶ ἄλλοτε τὸ ὄνομα αὐτό. Θὰ εἶνε ὁ συντάειρός σου εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ Βιλζούφ.

— Ναί... καὶ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν Δαλισιέ.

Ἄρα ὁ Λαυρέντιος ἐφροκίασε.

— Καὶ αὐτὰ τὰ ἐνδύματα εἶνε τοῦ Δακολάρ; ἠρώτησε.

— Βέβαια. Καὶ μάλιστα ἔγειναν ἐπιτηδες δι' αὐτὴν τὴν δουλειὰ τοῦ Δαλισιέ... Τὰ ἐφοροῦσε.

— Ἄθλιε! ἀνέκραξεν ὁ Λαυρέντιος ἀδυνατῶν νὰ συγκρατηθῇ.

— Πῶς! ἄθλιε...

— Ναί, μοὶ δίδεις τὰ ἐνδύματα αὐτὰ αἵματωμένα... μὲ τὸ αἷμα τῆς... ὦ! εἶνε φοβερόν!

Αἶφνης ἐσιώπησεν, ἀναλογισθεὶς τὴν ἀφροσύνην του. Ὁ Λουβὲν ἠτένιζεν αὐτὸν ἐκπληκτος.

— Ναί, εἶνε φοβερόν! ἐξηκολούθησε. Θέλεις νὰ μὲ καταστρέψῃς, νὰ μὲ συλλάβουν ἅμα ἐξέλθω εἰς τὸν δρόμον.

— Πῶς! νὰ σὲ συλλάβουν;

— Διάβολε! μὲ τὰ αἵματωμένα αὐτὰ ἐνδύματα.

— ὦ! ἡσύχασε, τὰ ἔπλυνα ἐγὼ ὁ ἴδιος.

— Δὲν σημαίνει, δὲν τὰ θέλω.

— Σοῦ ξαναλέγω νὰ μὴ φοβάσαι, ἀλλὰ τέλος πάντων ἄν...

— Δὲν μοὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐφόρου, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος ἀπεκδυόμενος, αὐτὰ μοῦ καίουν τὸ δέρμα. Ἄ! αὐτὴ εἶνε ἡ φρόνησίς σου. Εὐχαριστῶ!

Ἄρα ὁ Λουβὲν ἤρξατο δικαιολογούμενος.

— Δὲν πειράζει, εἶπεν, ἀφοῦ δὲν θέλῃς αὐτὰ, πηγαίνομε εἰς τὸ ἱματιοφυλάκιον.

Ἐτακτοποίησε τὰ πάντα καὶ ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Λαυρεντίου διὰ τῆς ὁδοῦ Βιτρούβ.

ΙΓ'

Τὸ ἱματιοφυλάκιον, περὶ οὗ ὠμίλησεν ὁ Λουβὲν, ἦν σκοτεινὸν καὶ χαμηλὸν κατάστημα, διευθυνόμενον ὑπὸ τινος γυναικὸς Σανοάς. Ὁ οἶκος Σανοάς ἦτο εἰδικὸς διὰ τὴν πώλησιν καὶ ἐνοικίασιν ἐνδυμάτων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ κλοπῆς προερχομένων. Ἐκεῖ μετρημιέζετο τις πρὸ ἢ μετὰ τινὰ ἐγκληματικὴν πράξιν. Ἐν τινὶ δίκῃ, ὁ εἰσαγγελεὺς ἐπεκάλεσε τὸ κατάστημα τοῦτο τὸ ἱματιοφυλάκιον τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ λέξις ἱματιοφυλάκιον ἤρρεσεν εἰς τὴν κυρίαν Σανοάς καὶ παρεδέχθη αὐτήν.

Μόλις εἰσῆλθον ἐν αὐτῷ, ὁ Λουβὲν προεχώρησε πρὸς τὸ γραφεῖον, πρὸ τοῦ ὁποίου ἴστατο ἡ διευθύντρια, ἐξηκοντούτης βάνουσος γυνή, ἔχουσα τὸ πρόσωπον πλήρες τριχῶν ὡς ἀνὴρ.

Ἄμα ἰδοῦσα τὸν Λουβὲν ἐμειδίασεν ἐπιχαρίτως.

— Εἶσαι τοῦ λόγου σου, χαριτωμένε μου; τῷ εἶπε. Τί ἀγαπᾷς;

— Θέλω νὰ μοῦ ντύσῃς αὐτὸ τὸ παλῆκαρι, μὰ κατὰ πῶς πρέπει, τῆς τελευταίας μόδας.

Ἄρα ὁ ἔμπορος ἠτένισε τὸν Λαυρέντιον.

— Καὶ ἐγγυᾶσαι δι' αὐτὸν τὸν λοιμοκοντόρο;

— Καθὼς δι' ἐμὲ τὸν ἴδιο...

— Ἄρκεϊ. Περᾶστε μέσα. Ὁ Μιχαὴλ θὰ σᾶς ὑπηρετήσῃ.

Ἄρα ὁ Μιχαὴλ παρουσίασεν αὐτοῖς τὰς ὠραιότερας ἐνδυμασίας, πάσας βεβαίως ἐκ κλοπῆς προερχομένας.

— Αὐτό, ἔλεγεν, εἶνε ὀλίγον παρημελημένον, ἀλλ' εἶνε κατὰλληλον δι' ἐξοχίην... Ἴδου ἐν ἄλλο καλλίτερον διὰ τὴν πόλιν... Αὐτὸ ἴσως εἶνε πολὺ σοβαρὸν διὰ νέον ἄνδρα... Ἴδου ἄλλο, τὸ ὁποῖον ἔγεινε τοῦ συρμού, τὸ παρελθὸν θέρος, ὑπὸ τοῦ κυρίου δὲ Βουρζύ, εἶνε πάντοτε καινούργες.

Ἄρα ὁ Λαυρέντιος ἐξέλεξε τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐνδυμα, πεπεισμένος ὅτι θὰ ἐφόρει ἐνδυμασίαν κλαπεῖσαν τοῦ κυρίου δὲ Βουρζύ.

Τῆς ἀμφιέσεως τελεσεθείσης, ὁ Λουβὲν ἔμεινεν ἐκστατικὸς διακηρύττων ὅτι ὁ Λαυρέντιος εἶχε τὸ ὕψος τελείου εὐγενοῦς. Καὶ αὐτὸς δὲ ἐπρομηθεύθη μακρὰν μέλαιναν ρεδιγκόταν.

— Τώρα ἄς φύγομε, εἶπε.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχοντο, ὄχημα ἔστη ἐν τῇ θύρᾳ καὶ ἄνθρωπός τις, πενηκοντούτης περίπου, μὲ δραστηρίαν καὶ ἀρρενωπὴν τὴν φυσιογνωμίαν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάστημα.

Ἄρα ὁ Λουβὲν καὶ αὐτὸς ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ἀνεσκήρτησαν.

— Εἶσαι σύ, Ταντέν; εἶπεν ὁ νεοελθὼν συνοφρουόμενος πῶς γίνεται τοῦτο... Μοὶ εἶπον ὅτι σὲ συνέλαβον.

— Ἀλήθεια, εἶπεν ὁ Λουβὲν, ἀλλὰ κατάρθωσα νὰ μὲ ἀπολύσουν πρὸ δύο ἡμερῶν.

Καὶ λαβὼν κατ' ἰδίαν εἰς τινὰ γωνίαν τοῦ καταστήματος τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὠμίλησεν αὐτῷ χαμηλοφώνως ἐφαίνετο ὡς εἰ ἐζήτηι τι, ὅπερ ἐκεῖνος τῷ ἠρνεῖτο. Τέλος ἀμφότεροι ἔστρεψαν τὸ βλέμμα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Λαυρεντίου καὶ ἐφαίνοντο ὠμιλοῦντες περὶ αὐτοῦ. Αἶφνης ὁ Λουβὲν ὕψων τὴν φωνήν:

— Μὰ εἶνε παράξενο, εἶπε παρατηρῶν διαδοχικῶς τὸν Λαυρέντιον καὶ τὸν νεοελθόντα, πόσο μοιάζετε εἰς ὅλα, εἰς τὰ μάτια, εἰς τὴν φυσιογνωμίαν... εἶνε πολὺ περίεργον.

— Καλά! διέκοψεν ὁ ἄλλος ἀνυπομονῶν, φαίνεται ὅτι αἱ ὑποθέσεις σου δὲν εἶνε ἐπείγουσαι, ἐνῶ ἐγὼ πρέπει νὰ ἀσχοληθῶ διὰ τὰς ἰδικὰς μου. Χαῖρε.

Καὶ στραφείς ἤρξατο συνομιλῶν μετὰ τῆς κυρίας Σανοάς.

Ἄρα ὁ Λουβὲν ἀπέστειλε τὸν ὑπηρετὴν νὰ ζητήσῃ ὄχημα, καὶ ἔλαβε μετὰ τοῦ Λαυρεντίου τὴν πρὸς τὰ Ἡλύσια ἄγουσαν.

Ἐν τούτοις, ὁ Λαυρέντιος τὸν ἠρώτησε τίς ἦτο ἐκεῖνος μεθ' οὗ συνδιελέχθη.

— Μάντευσέ τον... σοῦ εἶπα δι' αὐτόν.

— Πῶς θέλεις νὰ μαντεύσω.

— Ὁ Δακολάρ.

— Ὁ συντάειρός σου εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁδοῦ Καρδινέ;

— Ναί... μὰ τί ἔχεις λοιπόν;

Ἄρα ὁ Λαυρέντιος δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστείλῃ κίνησιν φρίκης, ταχέως ὅμως ἀνέλαβε τὴν ψυχραιμίαν του.

— Τίποτε, εἶπε. Μοὶ φαίνεται ὅμως παράδοξον, διότι μοὶ εἶπες ὅτι ὁ Δακολάρ ἔφυγεν ἐκ Παρισίων.

— Ναί, μὰ ἔρχεται κάποτε.

Ἄρα ἠρώτησεν εἴτα ὁ Λαυρέντιος τί εἶπον κρυφίως. Ὁ Λουβὲν ἐδίστασεν ἐν ἀρχῇ, εἶπεν ὅμως ἐπὶ τέλους ὅτι πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ὁδοῦ Καρδινέ, ὁ συντάειρός του ἀπήτησε παρ' αὐτοῦ πράγματι, ὅπερ ἠδύνατο νὰ τὸν καταστρέψῃ, εἶδος σχεδίου λεπτομεροῦς τῆς ληστευθησομένης οἰκίας, ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο ἐκράτησεν ὁ Δακολάρ καὶ ἤδη ἠρνεῖτο νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ, παρὰ τὰς ἐπιμόνους παρακλήσεις αὐτοῦ.

— Καλὰ ἔκαμεν, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος.

— Πῶς! τὸ βρῖσκες καλὸ αὐτό;

— Διάβολε! ναί.

— Μήπως καὶ σύ, ἠρώτησεν ὁ Λουβὲν, θὰ ἔχῃς τὰς ἴδιαις ἀπαιτήσεις μὲ τὸν Δακολάρ;

— Αὐτὸ θὰ τὸ ἰδοῦμε, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος, θὰ ἴδωμεν...

Εἶχον ἤδη ἀφιχθῆ εἰς τὰ Ἡλύσια. Ὁ Λουβὲν ἀπέπεμψε τὸ ὄχημα καὶ ἤρχισαν ἀναζητοῦντες κατοικίαν ἐν τῇ συνοικίᾳ ἐκεῖνη.

— Ὅχι μὲ ἐπιπλα! ἔλεγεν ὁ Λουβὲν, ὅστις ἐφοβεῖτο πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ ὑποβληθῆ εἰς ἀστονομικὴν ἐπιτήρησιν.

Διερχόμενοι διὰ τῆς ὁδοῦ Κολιζὲ ἐστάθησαν πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ 11.

— Ἐδῶ, εἶπεν εἰς τὸν Λαυρέντιον κατοικεῖ ὁ Ἐμερῦ. Ἐχει αὐτὴ τὴν πρόχειρη κατοικία πλησίον εἰς τὴν ἐρωμένην του, ἢ ὁποῖα ἔχει τὴν ὠραιότερη κατοικία τῆς οἰκίας.

[Ἐπειτα συνέχεια]

*

Εἰς τὸ προεξέξ:

Ἡ ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

Διήγημα Περσικόν

ΠΕΤΡΟΥ ΔΕΛΚΟΥΡ

Ἡ ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ

[Συνέχεια]

Πᾶν ἄλλο προσεδόκα ἢ ὅτι θὰ ἤκουε τὴν ὁμολογίαν ταύτην ἐκ μέρους τῆς πλουσίας κληρονόμου, διότι ἐνόμιζεν ὅτι ὁ ἔρωσ τῆς ἦτο νεανική τις μόνον ἀγάπη, ἐξ ἐκείνων, ὧν αἱ ρίζαι εὐκόλως ἀποσπῶνται· ἀλλὰ δὲν ἦτο ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπλῆ τις ἐρωτοτροπία, ἦτο βαθεῖα ἀφοσίωσις, καὶ ὁ ἱατρὸς Δουσατέλ ἦτο λίαν πεπειραμένος ὅπως μὴ ἀπατηθῆ ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ αἰσθήματος τούτου.